

“Stålfarfar” alias “Tomten”
Simon Antonsson
1906-1992

Simon Antonsson var född i Motala, den 12 september 1906. Simons far var snickare, Oskar Antonsson från Kvarnstugan, Västra Harg och hans mamma Vilhelmina, ”Mina” Antonsson född i Kättilstad socken. Hon började som lärarinna 1893 i Lövsäters småskola i Västra Harg, År 1898 läggs Lövsäters skola ner och ersätts med Skogshyddans skola i Hulu. ”Mina” fortsätter som lärare fram till giftermålet med sin Oskar. Oskar fick arbete på Motala verkstad och de nygifta flyttade till Motala. ”Mina” kunde inte fortsätta som fröken i småskolan eftersom hon gift sig och bildat familj. Familjen återvände år 1920 till Lövsäter, Västra Harg som då blir familjens hem till föräldrarnas gamla dar.

Simon arbetade på Boo gård 1920 samt flera andra gårdar. Han gifte sig 1935 med Beda Margareta och flyttade iväg från socknen, men återkom och bosatte sig i Strömkullen under en period. De drev det lilla lantbruket med grönsaksodling. Han fick en flicka 1936 och en pojke 1938.

Under kriget var han förlagd till Fårö men beviljades för flyttning till I 4 på egen begäran. Han arbetade bland annat på tygmaterialexpeditionen på I 4 regemente i Linköping så gick han mellan kansliet och stallet endast iklädd en tunnare skjorta o byxor, strumpor o skor. Medan befäl och meniga drog grårockarna allt närmare kroppen i den 20 gradiga kylan och blåsten. De frågade om han tänkte ta död på sig? Men Simon svarade att han tänkt bli 126 år gammal. Det blev ett kärt skämt både på mäss och lucka.

I Linköping där han bodde kallades Simon för ”Fantomen” där han kom cyklande i rusande fart.

*Foto: Magnus
Johnson/Corren*

Simon blev en lokalkändis när han kom cyklade året runt med minimalt med kläder på sig året om. Hans vita långa hår fladdrade i fartvinden och det vita skägget prydde hans ansikte. Han hade oftast shorts och på fötterna ortopediska träskosandaler. Vid juletid drog han på sig en röd tröja, en röd tomteluva och ett gult skärp, därmed blev han en självklar tomte som barnen tyckte så mycket om. Även damerna kunde komma fram och berömma att han hade ett vackert hår. Det tyckte Simon var trevligt. Efter pensioneringen flyttade han till Mjölby och hade sommarstuga i Åsbo däremellan cyklade han så klart i ur och skur med bar överkropp. När han fyllde 70 år, ordnade han ett riktigt kalas och då serverade han 18 sorters fikabröd och tårta till sina gäster.

Simons fru Beda dog i april 1976. Simon ville ordna en speciell gravsten med makarnas porträtt i relief i profil på en låg halvrund sten i grå granit. Kyrkorådet sa blankt nej till detta påhitt, inga porträtt. Det fanns ingen liknande gravsten på någon kyrkogård i pastoratet och det var inget man ens funderade på att tillåta. Saken blev till en principfråga och kyrkorådet hade inte tänkt att ge sig lättvindigt på denna punkt.

Simon blev arg och ledsen över att ha nekats en vacker gravsten, att få hylla och minnas sin älskade fru. Simon gav inte upp sin kamp om rätten till en vackert smyckad gravsten. Kyrkorådet vände sig till domkapitlet för att utreda frågan vidare.

Länsstyrelsen gav Antonsson rätt i sak men ärendet överklagades av kyrkorådet, ingen av parterna ville ge sig i tvistefrågan. Kammarrätten i Jönköping tog upp frågan och gav länsstyrelsen rätt i sitt beslut. Kyrkorådet tog ärendet till regeringsrätten resultatet

blev att Simonsson fick rätt till sin relief på gravstenen ett och ett halvt år senare. Så nu pryder den vackra gravstenen parets grav. Denna händelse vittnar om att man aldrig ska släppa sina drömmar utan kämpa för det som känns rätt.

Simon Antonsson dog 1992 86 år gammal.

Text: Västra Hargs hembygdsförening